

V případě španělské úpravy nelze nezmínit problematické systematické právní uspořádání, v jehož důsledku jsou skutkové podstaty nekalosoutěžního jednání do jisté míry duplicitně upraveny ve dvou zákonech, jež nemají jasně vymezeny vzájemné vztahy. Otázka, zda je výhodné koncipovat nekalosoutěžní úpravu jako samostatný zákon nebo v rámci jiného, nemá jasné řešení, neboť ani jedna varianta nemá příliš výhod.

Obě úpravy v současnosti stojí před výzvou, která je na ně kladena novou evropskou legislativou věnující se nekalým obchodním praktikám. Je zřejmé, že existuje řada legislativně technických řešení, ale jako nejvhodnější považuji rozdělení legislativy proti nekalé soutěži na oblast práva spotřebitelského a práva obchodníků. Tedy upřednostňoval bych, aby v ObchZ byla úprava, jež by se vztahovala na ochranu soutěžitelů před nekalým jednáním jiných soutěžitelů a v zákoně na ochranu spotřebitele by byla umístěna ochrana před nekalým jednáním poškozujícím spotřebitele. Jiným vhodným přístupem by mohlo být vytvoření nového zákona, jež by splnil požadavky evropského práva, nicméně tato cesta má přes svou legislativně technickou jednoduchost praktických nedostatků asi nejvíce. Stávající úprava, kdy je nekalosoutěžní právo umístěno do ObchZ, tedy zákona upravující jednání obchodníků, je podle mého, zejména nutností zmíněné implementace, dále nevhodná.